

Ніконова Л.О.

слухач магістратури Дніпропетровського ДУВС

ОКРЕМІ ПИТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ В УКРАЇНІ

Сьогодні, у зв'язку зі швидким розвитком комп'ютерних технологій, постає проблема забезпечення інформаційної безпеки держави і суспільства. У зв'язку з важливістю інформаційну безпеку віднесено до однієї з функцій держави. Так, у ст. 17 Конституції України зазначено: «Захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього українського народу» [1].

Під поняттям інформаційної безпеки науковці пропонують розуміти стан захищеності потреб в інформації особистості, суспільства і держави, за якого забезпечується їхнє існування і прогресивний розвиток незалежно від наявності внутрішніх і зовнішніх інформаційних загроз [2, с. 98].

Одним з видів інформаційної загрози є кіберзлочинність, яка на даний час має зростаючу тенденцію у нашій країні.

Однак, як зазначає С.В. Шапочка [3, с. 227], з'явилося і нове явище, що виникло в мережі Інтернет менше п'яти років тому, а саме крипто валюта, яка стала одним із видів електронних платіжних засобів для оплати товарів і послуг в мережі Інтернет, яку також можна обміняти на реальні гроші. По суті, кожна з цих платіжних систем стала новим валютним ринком, що нестримно набуває популярності, а валютна торгівля перетворилася на глобальну азартну гру. Включитися в цю гру легко може будь-хто. Для цього навіть не потрібно нічого знати про криптовалюту – досить купити віртуальні монети на біржі, як фішки в казино. Тобто криптовалюти – це величезні світові шахрайські піраміди, як наголошує науковець.

В Україні ми поки що не бачимо жорсткої реакції з боку влади щодо здійснення банківських операцій з використанням криптовалюти. Можемо погодитися з думкою С.В. Шапочки, що це пов'язано з недооцінкою рівня можливого негативного впливу криптовалюти на економіку, стан злочинності та функціонування кредитно-банківської системи держави.

З викладеного можемо зрозуміти, що забезпечення інформаційної безпеки є одним з найважливіших завдань нашої держави, а загроза у вигляді кіберзлочинності, шахрайства з криптовалютами є нагальною і потребує активної реакції з боку суспільства і держави.

1. Конституція України від 28.06.96. – Київ : Юрінком, 2006. – 80 с.

2. Лук'янова В.В., Лаутар А.Ю. Інформаційна безпека в умовах розвитку інформаційної системи / В.В. Лук'янова, А.Ю. Лаутар // Вісник Хмельницького національного університету. – 2013. – № 2. – Т. 3 – С. 97-101 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21

COM=RF/Vchnu_ekon_2013_2(3)_23.pdf

3. Шапочка С.В. Щодо шахрайства, що вчиняється з використанням можливостей мережі Інтернет / С. В. Шапочка // Актуальні проблеми управління інформаційною безпекою держави : матеріали науково-практичної конференції 20.03.2014, м. Київ. – К., 2014.

Скорик Т.М.

курсант Дніпропетровського ДУВС

наук. кер. – к.і.н. **Недря К.М.**

доц. каф. філософії та політології

ІНФОРМАЦІЙНА ВІЙНА ТА ПРОПАГАНДА: ТОТОЖНІСТЬ І ВІДМІННІСТЬ ПОНЯТЬ

Пропаганда (від *propagare* – розповсюджувати) – діяльність, що передбачає системне поширення, поглиблене роз'яснення соціально-політичних, економічних, правових поглядів, ідей, теорій і забезпечує формування в суспільстві певних настроїв, закріплення у свідомості громадян тих чи інших цінностей, орієнтацій, уявлень з метою максимального розширення кола прибічників відповідної ціннісної системи [1, с. 624].

Пропаганда як явище виникла у давні часи. Термін «пропаганда» вперше був використаний Папою Римським VII у документі «Конгрегація пропаганди віри» (1662), який ініціював поширення християнства за допомогою місіонерів. У 20-30-х роках XV ст. було закладено основи сучасної теорії пропаганди (німецький дослідник В. Меде, американські вчені Д. Лікас і С. Брітт та ін.), а в подальшому систематизовано й розвинуто засоби впливу на аудиторію, стимулювання відповідних почуттів і реакцій людей.

Пропаганда – невіддільна складова сучасного життя, причому в умовах формування інформаційного суспільства її можливості неухильно зростають.

За своєю суттю пропаганда розподіляється на «білу», «сіру» та «чорну». Так, «біла» пропаганда репрезентує відверто лояльну щодо об'єкта спрямувань позицію, проводиться через будь-які ЗМІ офіційними каналами без приховування її спрямованості та джерела. «Сіра» – нелояльна до адресата пропаганди, проводиться через ЗМІ офіційними каналами, але з приховуванням її джерела та достовірної спрямованості. «Чорна» – проводиться від імені неіснуючих чи спеціально створених під відповідними легендами нелегальних опозиційних організацій [2, с. 386].

Таємна пропаганда широко використовується при підготовці до війни і в ході воєнних дій з метою дезорієнтації і деморалізації противника, а також як засіб ведення психологічної війни. Як одна із форм політичної діяльності пропаганда відіграє важливу роль у період передвиборних компаній, за наявності внутрішньої напруги в суспільстві, конфліктних і кризових ситуацій. Нерідко за допомогою пропаганди здійснюється маніпулювання свідомості